

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط مفهوم نشانه در زبان فارسی و معماری ایرانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی هنر، معماری و کاربردها (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نسیم مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی

مزین دهباشی شریف - دکتری معماری عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

فعالیت‌های ذهنی بشر ساختار زبانی دارد نشانه شناسی را می توان شاخه ای از علم زبان‌شناسی دانست این حاصل مکتب ساختارگرایانه فردیناندوسوسور بود که تأثیری ژرفی بر حیطه های علوم دیگر از جمله هنر داشت. وی نظریه هایش را در غالب علم زبان شناسی مطرح کرد. دیدگاه سوسوراین است که زبان نظامی از نشانه هاست، صداها، آواها و سایر عناصر زبانی زمانی ماهیت زبانی به خود می گیرند که برای بیان یا انتقال افکار به کار روند و این امر ممکن نیست جز آنکه این عناصر بخشی از نظام نشانه ها باشند. روش به کار رفته در این تحقیق از منظر منطبق اجرا قیاسی است این قیاس با توجه به مفهوم نشانه بین زبان فارسی و الگوهای معماری ایرانی انجام می شود روش پژوهش از نظر فرایند اجرا کیفی و از نظر هدف پژوهش توصیفی تطبیقی می باشد در این پژوهش این سوال مطرح است که ارتباط مفهوم نشانه در زبان فارسی و معماری ایرانی چیست وجه تشابه و افتراق زبان فارسی و معماری ایرانی کدام است هدف این پژوهش در ابتدا توصیف نشانه و دستور زبان و محتوا در دو مقوله زبان‌شناسی و معماری و سپس دستیابی به وجوه اشتراک و افتراق مفهوم این مقولات در زبان فارسی و معماری ایرانی می باشد، نتیجه پژوهش این است که زبان فارسی و معماری ایرانی در مفهوم نشانه و دستور زبان به هم شباهت دارند و جه افتراق آنها در حیطه محتوا و معنا است.

کلمات کلیدی:

دستور زبان، زبان‌شناسی، معماری ایرانی، محتوا، نشانه، نشانه شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/616280>

